

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

MENYHÁRT kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(25648/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. július 22.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Menyhárt kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Sajó András,
Nona Tsotsoria,
İşıl Karakaş, *bírák*,
és Sally Dollé, *Hivatalvezető*,

2008. július 1-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (25648/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Menyhárt László (a "kérelmező") 2006. június 14-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") Képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. február 13-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1951-ben született és Debrecenben él.

5. Egy munkaügyi jogvitával összefüggésben a kérelmező 1996. október 18-án kártérítési pert indított a Magyar Államvasutak Zrt. ellen.

6. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság több tárgyalást tartott és szakvéleményt szerzett be. 2003. december 11-i közbenső ítéletében megállapította a kérelmező kártérítési jogosultságát. 2004. augusztus 27-én a Fővárosi Bíróság elutasította a vasúttársaság fellebbezését.

7. 2005. február 24-én a Munkaügyi Bíróság különböző címeken kártérítést ítélt meg a kérelmező számára. Fellebbezés nyomán 2006. június 14-én a Fővárosi Bíróság megváltoztatta a határozatot.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

8. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás ésszerűtlenül hosszú ideig tartott. Az Egyezmény 6. és 8. Cikkére hivatkozott. A Bíróság úgy véli, hogy a panaszt az Egyezmény 6. Cikke alapján kell megvizsgálni, amelynek releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

9. A Kormány vitatta a panaszt.

10. A figyelembe veendő időszak 1996. október 18-án kezdődött és 2006. június 14-én zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten csaknem kilenc évig és nyolc hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

11. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

12. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

13. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

14. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet,

amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

15. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

16. A kérelmező 10 millió forint¹ nem vagyoni kártérítést követelt.

17. A Kormány vitatta az igényt.

18. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon a Bíróság 6400 eurót ítél meg a kérelmező számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

19. A kérelmező nem terjesztett elő költségtérítés iránti igényt.

C. Késedelmi kamat

20. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

¹ 40450 euró

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 6400 (hatezer négyszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. július 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Sally Dollé
Hivatalvezető